

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Sîngerei din 23 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, declarat de inculpatul

*Caragea Emilian Xxxxxx, născut
la xx xxx xxxx, originar și locuitor al s. Xxxxxxx, r-nul
Xxxxxxx, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.05.2016 – 23.12.2016,
instanța de apel: 14.04.2017 – 29.11.2017,
instanța de recurs: 01.02.2018 – 14.03.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 23 decembrie 2016, Caragea Emilian a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal la 19 ani închisoare, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 25 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 23 decembrie 2016, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 25 ianuarie 2016 până la 23 decembrie 2016.

De la Caragea Serghei și Caragea Emilian s-a încasat în mod solidar, în beneficiul lui Botnari Valentin, prejudiciul material de 300.000 lei și în beneficiul lui Mamedova Zainap, prejudiciul material de 135.000 lei și moral de 100.000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Caragea Serghei, însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 12 decembrie 2015, orele 18.15, inculpații Caragea Emilian și Caragea Serghei, urmărind scopul distrugerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe teritoriul stânei de oi ce aparține lui Botnari V., amplasată în regiunea stației de purificare din mun. Bălți, intenționat, au incendiat șopronul în care se păstrau baloturi de fân în cantitate de 5300 unități și alte bunuri, în sumă totală de 301.650 lei, cauzând părții vătămate o daună în proporții mari.

Tot ei, în perioada 12 – 13 decembrie 2015, aflându-se în mun. Bălți, în apropiere de autogară, au urcat în automobilul „Dacia Logan”, număr de înmatriculare XX XX XXX, condus de Mamedov V., care oferea servicii de taxi, solicitându-i să-i ducă în direcția s. Cubolta, r-nul Sîngerei. În continuare, urmărind scopul omorului lui Mamedov V., aflându-se pe traseul Bălți – Cubolta, la aproximativ 2 km de la intrarea în s. Cubolta, inculpații au oprit automobilul, amenințându-l cu un cuțit pe Mamedov V., după care au coborât din automobil. Caragea S., aplicându-i lui Mamedov V. o lovitură de cuțit în regiunea gâtului, i-a produs o plagă ce a dus la decesul acestuia.

Ulterior, după ce Caragea S. l-a omorât pe Mamedov V., împreună cu Caragea E., aflându-se pe traseul Bălți – Cubolta, la aproximativ 2 km de la intrarea în s. Cubolta, inculpații au lăsat trupul neînsuflețit al lui Mamedov V. și din interes material, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au urcat în automobilul „Dacia Logan”, număr de înmatriculare XX XX XXX, ce aparținea lui Mamedov V., deplasându-se cu acesta într-o direcție nestabilă, pricinuind părții vătămate o daună în proporții deosebit de mari, estimată la 135.500 lei.

Instanța a reținut că inculpatul Caragea E. nu a recunoscut vina, declarând că la 12.12.2015 se afla în or. Rîbnița, la muncă și nu are nici o legătură cu faptele incriminate. Pe parcursul urmăririi penale și deținerii în arest preventiv, a fost maltratat de polițiști și impus să recunoască faptele incriminate.

Totodată, fiind citat legal în ședința din 23.12.2013, inculpatul neîntemeiat nu s-a prezentat, fapt confirmat și de avocatul acestuia, Pleșca Alexandru.

Deoarece, potrivit art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul în care inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul este confirmat de apărătorul lui, instanța a conchis că finisarea examinării cauzei penale este posibilă în lipsa inculpatului.

În baza probelor administrate, instanța a concluzionat că vinovăția inculpatului este demonstrată pe deplin și i-a încadrat acțiunile în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, ca omorul intenționat, cu premeditare, comis de două persoane, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, ca sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită în proporții mari și de către două persoane, și în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod

penal, ca distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari, acțiune comisă prin incendiere.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 72, 75, 84 Cod penal, că inculpatul a manifestat lipsă de respect față de participanții la proces, anterior a fost condamnat, antecedentul penal nefiind stins, concluzionând că corectarea și educarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate.

3. La 02.03.2017, inculpatul a declarat apel, apoi și suplimente la apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că nu a primit sentința, la pronunțarea sentinței se afla în Penitenciarul nr. 11, nefiind înștiințat despre ședința de judecată. Astfel, sentința a fost pronunțată în lipsa sa, nefiindu-i acordat avocat. Înștiințarea privind aplicarea termenului de pedeapsă a primit-o peste 45 de zile.

La emiterea sentinței nu a făcut cunoștință cu rechizitoriul. Nu a fost făcută nici o confruntare cu martorii, iar martorii apărării nu au fost audiați.

Au fost încălcate toate normele procesuale, încălcări care urmează a fi luate în considerație prin numirea dezbaterilor judiciare suplimentare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, apelul a fost respins ca fiind depus peste termen.

Instanța de apel a reținut, că potrivit art. 402 alin. (1), 403 alin. (1), (2), 404 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut peste termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Până la soluționarea repunerii în termen, instanța de apel poate suspenda executarea hotărârii. Participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai mult de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Apelul declarat peste termen nu suspendă executarea sentinței. Instanța de apel nu poate suspenda executarea sentinței atacate.

Conform materialelor cauzei, sentința a fost pronunțată integral la 23.12.2016. Potrivit scrisorii de însoțire din 26.12.2016, număr de ieșire 8128, copia de pe sentință a fost expediată Penitenciarului nr. 11 Bălți, pentru inculpat.

Potrivit avizelor de recepție, sentința a fost recepționată la 28.12.2016, fapt confirmat prin semnătură.

Totodată, la materialele dosarului este dovada scrisă că inculpatul a refuzat să primească sentința la 28.12.2016.

Astfel, pentru inculpat termenul de 15 zile de declarare a apelului curge de la 28.12.2016, apelul urmând a fi declarat nu mai târziu de 12.01.2017. Dar, apelul a fost depus la 01.03.2017, adică peste termenul legal de 15 zile.

Nici în apel și nici în ședința instanței de apel, inculpatul nu a motivat înaintarea întârziată a apelului și nu a solicitat repunerea în termen. Nici avocatul nu a prezentat careva motive întemeiate de întârziere a apelului.

Deci, careva motive întemeiate de întârziere a apelului nefiind stabilite, având în vedere că apelul a fost depus peste termenul de 15 zile, prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, cât și peste termenul de 15 zile, prevăzut de art. 403 alin. (1) și 404 alin. (1) Cod de procedură penală, din momentul începutului executării pedepsei, sentința fiind pusă în executare la 02.02.2017, apelul inculpatului urmează a fi respins ca depus peste termen, și fără expunere asupra cauzei penale în fond.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel.

Recurentul a invocat, că instanța de apel nu a soluționat fondul apelului, că ambele instanțe au comis grave încălcări ale legislației, și că va prezenta argumentele într-un recurs suplimentar.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Este de reținut și faptul că recursul dat, conținând remarca că *va fi prezentat ulterior un supliment la recurs*, în condiția sa de formă și de conținut nu are nici un suport legal, deoarece Codul de procedură penală nu prevede posibilitatea procedurală de a declara un recurs prealabil.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Astfel, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Caragea Emilian Xxxxxx, împotriva sentinței Judecătorei Sîngerei din 23 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco